

Werk

Label: Article

Jahr: 1958

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311157X_0083|log14

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

POZNÁMKA K THEORII RIEMANNOVA INTEGRÁLU

KAREL DRBOHLAV, Praha

DT:517.65

(Došlo dne 12. června 1956)

V článku je dokázán vzorec $\int_{\Phi(\alpha)}^{\Phi(\beta)} F(x) dx = \int_{\alpha}^{\beta} F[\Phi(t)] \Phi'(t) dt$ za předpokladu, že funkce Φ má v každém bodě intervalu $\langle \alpha, \beta \rangle$ nezápornou derivaci a že existuje Riemannův integrál $\int_{\alpha}^{\beta} \Phi'(x) dx$. Předpoklad existence tohoto integrálu nelze nahradit předpokladem omezenosti funkce Φ' .

Budiž f libovolná omezená funkce v intervalu $\langle a, b \rangle$. Je-li D libovolné dělení tohoto intervalu určené dělicími body $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$, pak označme symbolem $S(f, D)$ příslušný horní součet a symbolem $s(f, D)$ příslušný dolní součet. Jak známo, je Riemannův horní integrál $\int_a^b f$ definován jako infimum množiny všech horních součtů funkce f . Podobně je definován Riemannův dolní integrál $\int_a^b f$ a platí $\int_a^b (-f) = - \int_a^b f$.

Věta 1. Budiž f omezená funkce v intervalu $\langle a, b \rangle$, φ nezáporná funkce v intervalu $\langle \alpha, \beta \rangle$ s Riemannovým integrálem $\int_{\alpha}^{\beta} \varphi = b - a$. Definujme funkce Φ, g předpisem $\Phi(t) = a + \int_{\alpha}^t \varphi, g(t) = f[\Phi(t)] \varphi(t)$. Potom platí

$$\int_a^b f = \int_{\alpha}^{\beta} g. \quad (1)$$

Důkaz. Budiž D libovolné dělení intervalu $\langle a, b \rangle$, $D = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$, a budiž M_i supremum funkce f v intervalu $\langle x_{i-1}, x_i \rangle$. Ze spojitosti funkce Φ a ze vztahů $\Phi(\alpha) = a$, $\Phi(\beta) = b$ vyplývá, že existují body $t_i \in \langle \alpha, \beta \rangle$ takové, že platí $\Phi(t_i) = x_i$, $t_0 = \alpha$, $t_n = \beta$. Pro $t \in \langle t_{i-1}, t_i \rangle$ jest $\Phi(t) \in \langle x_{i-1}, x_i \rangle$ a tedy $g(t) \leq M_i \varphi(t)$ ($i = 1, 2, \dots, n$). Odtud plyne

$$\int_{\alpha}^{\beta} g = \sum_{i=1}^n \int_{t_{i-1}}^{t_i} g \leq \sum_{i=1}^n M_i \int_{t_{i-1}}^{t_i} \varphi = \sum_{i=1}^n M_i (x_i - x_{i-1}) = S(f, D) \text{ a tedy}$$

$$\int_{\alpha}^{\beta} g \leq \int_a^b f. \quad (2)$$

Vezměme nyní libovolné dělení D_0 intervalu $\langle \alpha, \beta \rangle$ a zvolme libovolně $\varepsilon > 0$. Označme písmenem M supremum funkce $|f|$ v intervalu $\langle a, b \rangle$. Z existence $\int_a^b \varphi$ plyne, že je možno najít takové dělení D_1 intervalu $\langle \alpha, \beta \rangle$, pro které $M[S(\varphi, D_1) - s(\varphi, D_1)] \leq \varepsilon$. Budiž $D_2 = \{\alpha = t_0 < t_1 < \dots < t_n = \beta\}$ společné zjemnění obou dělení D_0, D_1 a označme symbolem μ_i (resp. ν_i) supremum (resp. infimum) funkce φ v intervalu $\langle t_{i-1}, t_i \rangle$. Budiž ještě $x_i = \Phi(t_i)$, M_i supremum funkce f v intervalu $\langle x_{i-1}, x_i \rangle$, $\eta = \varepsilon(b-a)^{-1}$. Zřejmě existují čísla ξ_i taková, že $x_{i-1} \leq \xi_i \leq x_i$, $f(\xi_i) \geq M_i - \eta$; dále existují čísla τ_i taková, že $t_{i-1} \leq \tau_i \leq t_i$, $\Phi(\tau_i) = \xi_i$. Protože $x_i - x_{i-1} = \int_{t_{i-1}}^{t_i} \varphi = \varrho_i(t_i - t_{i-1})$, kde $\nu_i \leq \varrho_i \leq \mu_i$, platí

$$\begin{aligned} & \left| \sum_{i=1}^n f[\Phi(\tau_i)] \varphi(\tau_i)(t_i - t_{i-1}) - \sum_{i=1}^n f(\xi_i)(x_i - x_{i-1}) \right| = \\ & = \left| \sum_{i=1}^n f(\xi_i)[\varphi(\tau_i) - \varrho_i](t_i - t_{i-1}) \right| \leq \sum_{i=1}^n M(\mu_i - \nu_i)(t_i - t_{i-1}) = \\ & = M[S(\varphi, D_2) - s(\varphi, D_2)] \leq M[S(\varphi, D_1) - s(\varphi, D_1)] \leq \varepsilon. \end{aligned}$$

Odtud plyne $S(g, D_0) \geq S(g, D_2) \geq \sum_{i=1}^n f[\Phi(\tau_i)] \varphi(\tau_i)(t_i - t_{i-1}) \geq$
 $\geq \sum_{i=1}^n f(\xi_i)(x_i - x_{i-1}) - \varepsilon \geq \sum_{i=1}^n M_i(x_i - x_{i-1}) - \eta(b-a) - \varepsilon \geq \int_a^b f - 2\varepsilon,$
 takže $\int_a^{\bar{\beta}} g \geq \int_a^{\bar{b}} f - 2\varepsilon$. Ježto ε bylo libovolné, platí

$$\int_a^{\bar{\beta}} g \geq \int_a^{\bar{b}} f. \quad (3)$$

Vzorec (1) plyne srovnáním (2) a (3).

Věta 2. Budiž f omezená funkce v intervalu $\langle a, b \rangle$, φ nekladná funkce v intervalu $\langle \alpha, \beta \rangle$ s Riemannovým integrálem $\int_a^{\bar{\beta}} \varphi = a - b$. Definujme funkce Φ, g předpisem $\Phi(t) = b + \int_a^t \varphi$, $g(t) = f[\Phi(t)] \cdot |\varphi|$. Potom platí vztah (1).

Důkaz. Definujme funkce ψ, Ψ předpisem $\psi = -\varphi$, $\Psi(t) = a + \int_a^t \psi$. Platí $\Psi(t) + \Phi(t) = a + b$. Ze zřejmého vztahu $\int_a^{\bar{b}} f(x) dx = \int_a^{\bar{\beta}} f(a + b - x) dx$ plyne podle věty 1 $\int_a^{\bar{b}} f = \int_a^{\bar{\beta}} f[a + b - \Psi] \psi = \int_a^{\bar{\beta}} f[\Phi] |\varphi| = \int_a^{\bar{\beta}} g$.

Poznámka 1. Klademe-li ve vztahu (1) funkci $-f$ místo f , dostaneme za předpokladů věty 1 nebo věty 2 rovnost

$$\int_a^{\bar{b}} f = \int_a^{\bar{\beta}} g. \quad (4)$$